

Братство

Богуна

ДУХ! ВОЛЯ!

БОРОТЬБА!

2 стор.
Богунці з гостиною до волинських дітей

3 стор.
Партійні гроші на дрони – оце удар!

4 стор.
Ще раз про суть Апокаліпсису

КОМАНДИР ВЗВОДУ РОЗВІДКИ АРТЕМ ("ШАЙБА"): "ПІДГОТОВКА ПІДРОЗДІЛІВ ПОТРЕБУЄ ВДОСКОНАЛЕННЯ"

– Розкажіть трохи про себе, як потрапили на службу?

– Почалося все у 2016-му році, пішов в 19 років на службу за контрактом в 101-у бригаду, у розвідувальний взвод. Після завершення контракту працював менеджером з продажу. З початку повномасштабної війни призався на службу знову. В листопаді 2022 року перевівся в 43-й особ. Після чого брав участь в боях на напрямках: Кліщіївка та Опитне Бахмутського району, де був поранений. Після лікування та реабілітації повернувся в підрозділ, де був призначений головним сержантом взводу розвідки. Вже після проведення доукомплектації взводу, був призначений на посаду командира взводу. Потім працювали в Сумській області, зокрема у селі Середина Буда, Чуйківка, де проводили засадні дії і захищали територію від заходів і вторгнення ДРГ. Ще пізніше наш батальйон був переданий у підпорядкування 1-ої Окремої бригади спецпризначення імені Богуна. Одразу ж передислокувалися на Харківський напрямок, де наполегливо тренувалися і входили у взаємодію з іншими підрозділами бригади та обороняли Державний кордон України. Потім були біля Часового Яру, де заводили і виводили підрозділи, готувалися та проводили евакуації поранених та загиблих, і, знову ж таки, проводили розвідувальні дії. Під час виходу на штурм однієї з позицій, був поранений. Після того знаходжуся на відновленні дотепер.

Продовження на 2-й стор.

КОМАНДИР ВЗВОДУ РОЗВІДКИ АРТЕМ ("ШАЙБА"): "ПІДГОТОВКА ПІДРОЗДІЛІВ ПОТРЕБУЄ ВДОСКОНАЛЕННЯ"

Закінчення. Початок на 1 стор.

– Якщо порівнювати службу у 2016-му році на контракті і зараз, але не на Сході, а в тилу, що можеш сказати?

– Різниця між 2016 роком і нинішньою службою в тилу невелика. Практично з тих пір нічого не змінилося: та ж сама паперова тяганина, людям так само важко самореалізуватися, вдосконалюватися і розвиватися. Ну, а бойові дії у 2016 році у порівнянні із даним моментом, це небо і земля. Війна змінилася, змінився підхід до війни і тактика її ведення. Більшість людей абсолютно не готова та не розуміє, що робити у багатьох ситуаціях. Всіх приходиться перенавчати під свій підхід та своє розуміння ведення бою. Я вже мовчу про підготовку до штурмів, бо це окрема тема. А взагалі підготовка підрозділів потребує вдосконалення.

– Як, на твою думку, можна покращити ту ситуацію? Аби не було того, про що ти кажеш?

– Насамперед і вже давно пора відкинути шаблонні часів радянського союзу і новим поглядом дивитись на факти, війна змінилася, має змінитись і підхід до її підготовки, а не навчати людей по старих методикам... Зрештою, вже не перший рік говорять про те, що – "дорогу молодим".

– Ти як підходиш до роботи? І як намагасяся поєднувати оце існування трохи "радянщини" і свого підходу?

– Я абсолютно не використовую радянщину крім організаційно-базових момен-

тів та дисциплінарних моментів, всю програму підготовки надійно і міцно утримую у своїй голові, спираючись на пройдений шлях та набутий досвід. Окрім свого досвіду, прислуховуюсь до своїх хлопців, які теж вже немало пройшли, дещо бачили і багато чого вміють. Основний акцент роблю на самореалізацію особового складу, щоб кожен міг логічно думати, швидко приймати рішення, а коли потребує ситуація – вести групи самотужки, без моєї присутності.

– Наскільки важливим є саме досвід? Просто зараз таке трапляється, що через брак людей – на командирських посадах не завжди людина з досвідом і це є великою перешкодою в успішному виконанні завдань. Як бути в такому випадку?

– В такому випадку треба командирів без досвіду увійти в взаємодію з досвідченими сержантами та спільно планувати операції, прислухаючись до досвідченіших людей. Це по-перше, а по-друге треба розуміти, який саме досвід людина має, якщо то досвід з АТО чи ООС, то він сильно не допоможе, оскільки з ч асу масованого вторгнення рашистів в Україну все змінилося дуже кардинально... Вся проблема підготовки і полягає в тому, що часто трапляється і якраз не ті люди стоять на чолі підготовки та навчання наших підрозділів. Річ у тому, що вони мають, або не той досвід, який допоміг би в даній ситуації, або взагалі його не мають та вчать за старими підходами, які сьогодні віджили

своє.

– А як думаєш, чи реально реалізувати глобальні зміни під час війни, щоб відійти від того, що ти описав?

– Думаю, всю специфіку теперішньої ситуації врахувати і змінити під час війни нереально, але, одночасно зі зміною в забезпеченні та озброєнні, має йти зміна в підготовці. Нові погляди, нові методи і нові люди, нехай навіть молоді за віком, але які знають як вести бій та вести війну, мають виконувати головну роль у підготовці та керівництві підрозділами. І аж ніяк не ті, які знають лише, як виписати чи написати папірець, або ще як ходити строевим кроком.

– Розкажи тепер про взвод, хто у тебе у взводі (про хлопців, ким вони були до служби), як ти можеш описати ваш колектив, що ти цінуєш найбільше в своїх хлопцях,

– Основна маса особового складу нашого взводу – це люди з цивільного життя, які раніше нічого не знали про військову справу від слова "зовсім". Колектив нашого взводу – це сім'я, дружна, згуртована і справжня сім'я. Тут відверті відносини та повне взаєморозуміння у всіх планах та аспектах. Максимально професійне і відповідальне ставлення до своїх функціональних обов'язків кожного з військовослужбовців та повна самовіддача перед поставленою задачею для виконання якої жертвують всім. Найбільше ціную у взводі саме ставлення один до одного, ми не просто побратими, ми брати, не кровні, але

брати по духу і готові піти на все заради один одного. Зрештою, це велика сім'я, де немає непорозуміння. Ну, а спільно пережиті моменти варті пам'яті до кінця життя.

– А якби про ваш взвод написали книжку чи зняли фільм, то що б це було?

– Напевно, щось таке як "Безславні вироки" Квентіна Тарантіно.

– А яку порадиш книжку почитати іншим?

– Мартіні Брест серія книг "Піхота". Це історія про менеджера, який несподівано став сержантом української армії? Автор був мобілізований, коли почалася війна на Донбасі, і під час служби писав нотатки в соціальних мережах.

– Ну і на завершення розмови, що можеш порадиш чи просто щось сказати хлопцям, які з початку повномасштабного воюють і може втомились або трішки занепади духом?

– Треба відновлювати свій войовничий дух, робити все щоб загиблі герої-побратими не були марними втратами, щоб кожен згадав заради чого прийшов на цю війну, заради чого бореться проти ворога. Хтось бореться для спокійного життя своїх батьків, хтось бореться для того, щоб його син не бачив, та не відчував цього на своїй шкурі, хтось просто патріотично бореться за кожен сантиметр своєї країни. У кожного із нас є мета цієї боротьби, для кожного вона своя, але вона є, тож нехай кожен воїн пам'ятає, заради чого почав, задля кого почав і ніколи не здається, не довівши свою справу до кінця. Ми сильні духом і це найголовніше.

Друга річниця – для батальйону вже потужний вік

13 КВІТНЯ 2022-ГО РОКУ, БУВ СТВОРЕНИЙ 43-Й ОКРЕМИЙ СТРЕЛЕЦЬКИЙ БАТАЛЬЙОН

З цієї нагоди у Першій окремій бригаді імені Івана Богуна було проведено урочистий захід, на якому командування бригади нагородило бійців батальйону за сумлінне виконання своїх обов'язків, вагомий внесок у справу захисту територіальної цілісності держави та високий рівень виконання бойових завдань. Батальйон за три роки своєї бойової біографії воював у Луганській, Донецькій, Харківській та Сумській областях, де продемонстрував високі бойові навички.

Найважливіше, про що було сказано на заході з нагоди третьої річниця від часу створення підрозділу – це пам'ять про тих, хто за час існування батальйону віддав найцінніше – життя. Вічна слава полеглим героям! Командування бригади привітало батальйон за святом, вручило цінний подарунок та наголосило про значимість їхнього підрозділу для бригади, а також про те, як важливо і надалі успішно продовжувати нашу спільну боротьбу.

ПРИЙТИ У ГОСТІ ДО ГІМНАЗИСТІВ ТА ДОШКІЛЬНЯТ – ДЛЯ ВОЇНІВ ЦЕ ЩАСТЯ!

Бійці одного із підрозділів Першої окремої бригади імені Богуна завітали до дітей в Гарadzжанську гімназію Підгайцівської сільської ради Луцького району, а також – у Підгайцівській ЗДО "Малютко", де змогли поділитись з учнями своїми знаннями із власного бойового досвіду, а найменшим вихованцям-дошкільнятам розповісти про щось цікаве.

Бійці отримали заряд позитиву, а діти відчули неабиякі захоплення та радість від побаченого і почутого. Військовослужбовець "Жовтий" розповідає про те, як все відбувалося: "Ми приїхали на Волинь і ще навіть не встигли облаштувати все для приготування їжі, а вже познайомились із волонтерами зі школи і садочку. Працівники цих закладів нам охоче допомогли з організацією харчування. Ми передавали продукти, а вони готували нам, і досі продовжують це робити. Ось ми вирішили віддячити їм тим, що розкажемо чи покажемо щось діткам у обох закладах. У гімназії ми провели такий собі урок із основ безпеки життєдіяльності в школі та захід на тематику національно-патріотичного виховання. Кажу, як ми це бачили, але переконаний, що дітворі з нами точно було цікаво. Уявіть собі, під час заходу із гімназистами ми запустили дрони, і звісно ж, дали їм спробувати політати, показали каски, дещо зі своєї амуніції, бронезилети. Для маленьких діточок ми більше показували, а вже у гімназії для старших дітей ми зробили наголос на змістовній розповіді із корисною інформацією. Таким чином ми гарно поспілкувались з ними і переконалися, що дітям таке спілкування сподобалось. Відверто скажу, що для нас це було таке собі морально-психологічне розвантаження, бо після багатомісячної служби у надзвичайних фронтних умовах побачити щасливі очі та усмішки дітей, це щастя і водночас задоволення. Ну, і наостанок знову хочу висловити нашу вдячність волонтерам зі школи та садочку, що продовжують нам допомагати".

Які держнагороди військовослужбовці ЗСУ отримують найчастіше

Наймасовішою державною нагородою із часу широкомасштабного вторгнення рашистської федерації в Україну є відзнака Президента України – орден "За мужність". Згідно інформації Кадрового центру Збройних Сил України, за лютий 2022-го року по лютий 2024-го року орденом "За мужність" були нагороджені 31 723 військовослужбовці ЗСУ.

Це понад 50% усіх відзначених державними нагородами військових. Із них орденом "За мужність" І ступеня нагороджено 121 особу, ІІ ступеня – 1 273, ІІІ ступеня – 30 329 військовослужбовців ЗСУ.

На другій позиції за кількістю нагороджених військовослужбовців ЗСУ – медаль "За військову службу Україні" – 11 988 осіб. Нею українців нагороджують від 5 жовтня 1996 року за такими критеріями та видами заслуг:

- за особисту мужність і відвагу, самовіддані дії, виявлені у захисті державних інтересів України;
- за досягнення високої бойової готовності військ і забезпечення обороноздатності України;
- за зразкове виконання військового обов'язку;
- за 25 років бездоганної військової служби.

Третя за кількістю відзначених у період із 24 лютого 2022 року військовослужбовців ЗСУ державна нагорода – медаль "Захиснику Вітчизни" – 9 876 осіб.

Положення про цю нагороду, що існувала від 8 жовтня 1999 року, було оновлене у 2015 році. Наразі нею відзначають за виявлені у захисті державних інтересів особисті мужність і відвагу, зміцнення обороноздатності та безпеки України.

Від 5 жовтня 1996 року військовослужбовців також нагороджують відзнакою Президента України – медаллю "За бездоганну службу".

"Приїхали": як каратимуть водіїв, які тікають від мобілізації

18 травня 2024-го року набуде чинності ухвалений закон України про мобілізацію. Разом з багатьма нормами почнуть діяти і заходи впливу щодо тих, хто ухиляється від виконання конституційного обов'язку.

Порівняно із першим варіантом цього законопроекту, заходів впливу в ухваленому документі поменшало. Тим не менше, дуже цікаво знати, які обмеження чекають на тих, хто ігнорує територіальні центри комплектування (ТЦК).

Якщо у початковому варіанті законопроекту пропонувалося забороняти очевиднимп (злісним) ухилянтам виїзд за межі України, блокувати їх рахунки та позбавляти їх права на керування транспортом, то зараз по суті залишилася лише норма про права: на вимогу ТЦК громадян зможуть обмежувати у праві керування транспортним засобом під час мобілізації.

Важливо розуміти, що це обмеження може застосовуватися лише за рішенням суду після відповідного звернення від територіального центру комплектування.

ЗА ЩО САМЕ ТЦК

МОЖЕ ПОДАТИ ДО СУДУ?

Невиконанням обов'язку вважається ігнорування вимог, що прописані в статті 22 Закону України "Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію". Зокрема:

– Військовозобов'язані та резервісти, які приписані до військових частин, мають з'явитися на збірні пункти ТЦК у строки, зазначені в повістках, або мобілізаційних розпорядженнях.

– Інші військовозобов'язані протягом 60 днів мають уточнити свої дані через

Сучасний ліцеїст: наголос на всебічний гарт і гармонійний розвиток

Лік часу українського національно-визвольного протистояння із рашистами після початку масованого вторгнення агресора в Україну досягає 800-денного відрізка. ЗСУ тримають стрій і системно знищують ворожу гидоту вздовж всієї лінії фронту. А в тилу Україна нарощує свою силу, а нація невтомно готується боронити свою землю, формуючи нове покоління воїнів-патріотів.

У Київському військовому ліцеї ім. Івана Богуна навчально-виховний процес за динамічністю і всебічністю діяльності ліцеїстів може бути прикладом для будь-якого, навіть найкращого навчального центру ЗСУ. Досконала загальноосвітня підготовка майбутніх старшин органічно і щоденно поєднуються із гарту фізично-силового напрямку, що дозволить вихованця військового ліцею долати будь-які фізичні, природні перепони Проте головне завдання навчального закладу – дати ліцеїстам

там - випускникам ґрунтовні знання з усіх загальноосвітніх предметів. Тому навчання у ліцеї максимально поєднане із сучасними технологіями. Військовий ліцеїст у військовий час не забуває про основне своє призначення – гартувати справжніх, досконало підготовлених воїнів-професіоналів. Саме тому більшість ліцеїстів вже сьогодні оволодівають справжнім мистецтвом володіння стрілецькою зброєю, сучасними засобами протитанкової боротьби. А те, що мужність і військова виучка у ліцеї живуть поряд із мистецтвом, яке вже давно стало складовою частиною виховного процесу ліцеїстів і сьогодні виглядає, як міцна, дуже потужна традиція навчального закладу. Перегляди художніх кінофільмів, хореографія, власний оркестр ліцею, як активний учасник акцій благодійної організації "Мистецька сотня України", – все це сприяє вишколу ліцеїста – патріота, який готується служити справі оборони України, який прагне бути на вістрі вимог часу і впевнено бачить наше переможне майбутнє.

ДО МІЛЬЯРДА ЗАЛИШИЛОСЬ ЗОВСІМ ТРОХИ

22 квітня 2024 року у Верховній Раді України зареєстрували законопроект про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо спрямування на оборонні потреби коштів, які були передбачені і направлені на державне фінансове забезпечення у 2024-му році політичних партій України.

Загалом з бюджету у 2024 році на фінансування партій виділено понад 840,6 млн.

Одна з авторів документа, голова фракції "Голос" народна депутатка Олександра Устінова прокоментувала важливість законопроекту. Вона нагадала, що більшість політичних партій України щороку отримують сотні мільйонів гривень з державного бюджету на підтримання своєї діяльності.

Лише уявіть, у 2024 році на політичні партії з держбюджету виділено понад 840 мільйонів гривень! І це тоді, коли ми не маємо чим платити за службу військовим і просимо про допомогу в наших міжнародних партнерів.

Вона додала, що на третьому році повномасштабної війни, маючи гостру нестачу ресурсів на фронті, витратити державні кошти на "політику" – цинічно.

Друкувати агітаційні партійні брошури – це останнє, що ми маємо робити, якщо хочемо зберегти країну. Тому пропонуємо на час воєнного стану віддавати всі кошти з фінансування партій на ЗСУ. Там вони значно потрібніші, ніж в політичних штабах, – обґрунтувала народна обраниця подання законопроекту.

Зауважимо на ще одній новині, яка стосується теми витрат бюджетних коштів на фінансування телевізійних новин у режимі так званого "Єдиного марафону". В Україні вже набрала 25 тисяч голосів Петиція із закликом переспрямувати кошти призначені для телемарафонів "Єдині новини" та "Фрідом" на фінансування БпЛА та пікапів для Збройних сил України. Тепер треба цю Петицію розглянути у парламенті і ухвалити відповідне рішення. Чи згодні депутати переорієнтувати кошти на потреби війська? Тим паче, що близько 30% українців вважають, що єдиний телемарафон втратив свою актуальність. Приблизно 20% респондентів ставляться до "Єдиних новин" нейтрально, тоді як інші 20% громадян вважають, що телемарафон в Україні досі залишається актуальним. Але важливо врахувати, яких коштів коштувала телемарафони для українського бюджету. Так от, у 2023-му році на виробництво контенту для двох телемарафонів – "Єдині новини" та FreeДом – витратили 842,2 млн грн. Кошти витратили Мультимедіа платформа іномовлення України та "Парламентський телеканал "Рада"", які належать до сфери впливу Міністерства культури та інформаційної політики.

Можливо нині, коли кожну бюджетну копійку треба направляти на потреби ЗСУ і Сил оборони, апетити "марафонців" можна було б скоротити. Щонайменше – вдвоє! І таких "марафонів", заходів та процедур, які коштують десятки мільйонів гривень, ще дуже багато!

Олександр МАРЧЕНКО,
кореспондент АрміяInform

